sõjalaste eelnõul on küll puudusi, kuid ta aitab siiski välja nõiaringist.

Järgnevad ülevad juubeli-laulupeo päevad, kus näidakse unustavat rahvas voogavad lahkhelid. Pidustustel esineb 16 186 lauljat-mängijat, nende hulgas koore ja tegelasi Soomest, Lätist, Leedust ja Norrast, ajakirjanikke aga on sõitnud kokku 10 riigist. Esimesel laulupeopäeval on 35 000 kuulajat, teisel 40 000, vabaõhuetendusel 30 000 pealtvaatajat. Külaliste hulgas viibib ka Läti vabariigi president A. K v i e s i s.

Laulupeo puhul peetakse asunike kongress, millel nõutakse krooni langetamist. Kohe selle järel kokkuastuval Riigikogu koosolekul (27. juunil) otsustataksegi kroon hinnata 35% madalamalt. Otsus tehakse 47 häälega 45 vastu, jättes järelkajana tugeva käärimise poliitilistes ringkondades ja terava poleemika ajakirjanduses.

Vaevalt saab ärevus krooni ümberhindamisest raugeda, kui selgub, et valitsus on müünud Peruu valitsusele Eesti sõjalaevad „Vambola“ ja „Lennuki“ 410.000 kulddollari eest. Vastuolud poliitiliste erakondade vahel ja ärevus rahvahulkades arenevad nii kaugele, et tekivad kuuldused riigipöörde kavatsusest. Suuremad poliitilised erakonnad on soetanud endale erakondlikud kaitseorganisatsioonid, kes osalt varustatud ka relvadega.

Ärevuse lõpetamiseks valitsus otsustab panna maksma kaitseseisukorra kogu riigis, sulgeda vabadussõjalaste organisatsioonid, Eesti Noorsotsialistliku Liidu, Eesti sotsialistliku partei võimlemisrühmad, Põhjakotkaste leegioni, Üleriikliku Vabadussõjalaste Ühenduse ja Demokraatlike Liinisõdurite Ühenduse

Eesti kroonika 1933, lk. 22